

Dette værk er downloadet fra Slægtsforskernes Bibliotek

Slægtsforskernes Bibliotek drives af foreningen Danske Slægtsforskere. Det er et privat special-bibliotek med værker, der er en del af vores fælles kulturarv omfattende slægts-, lokal- og personalhistorie.

Støt Slægtsforskernes Bibliotek – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug. Videre publicering og distribution uden for husstanden er ulovlig.

Links

Slægtsforskernes Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Henrik Madsens Skole.

Brændpunktet

Redaktør : Paul Crüger-Hansen.

Nr. 14

15. November 1914.

3. Aarg.

EFTERAAR.

Der staar en Vase paa mit Bord,
med bronzegyldent Løv —
en Gnist af Høstens Farveflor;
af det, der bli'r til Støv.
Et Strejf af Sol gør mig saa glad;
saa luer alt det skønne:
Vildsvinens purpurrøde Blad,
Kastanjens irred-grønne.
Den vilde Roses Æbelduft
forsøder ganske Stuens Luft;
dens Hyben gløder i Zinnober,
forkynder: borte er October.

— — —

Et Blad sig løsned, — gled saa
ned,
og lagde sig til Hvile
ved Vasens Fod. — Selv om jeg
veed,
at Tiden bort maa ile;
jeg bliver dog derved saa trist.
Den hele Skønhed lidér Brist —
man øjner, hvad man er tilsidst:
ej me'r, end dette visne Løv,
et falmet Blad — en Hoben Støv.
K. Aa. R.

Skakklubben.

Da jeg i forrige Nr. af „Brændpunktet“ læste om den projekterede Skakklub, tænkte jeg: „Idéen er udmærket, men jeg tror dog ikke, at Interessen for Spillet her i Skolen er tilstrækkelig til, at der kan dannes en Klub“. Derfor blev jeg ogsaa glædelig overrasket, da jeg ved Generalforsamlingen Torsdag den 5. November opdagede, at der kunde ventes omtrent en hel Snes Medlemmer, hvilket maa siges at være overordentlig tilfredsstillende, navnlig da der er forholdsvis mange fra de mindre Klasser.

Som sagt afholdtes der et Møde den 5., paa hvilket Klubben dannedes og dens Love fastsattes.

Man blev først enig om, at Klubben intet Navn skulde have, men blot betegnes som „Skakklubben“.

Dernæst valgtes P. Crüger-Hansen til Formand og Leo Dannin til Kasserer.

Nyt interessant Værk
for Ungdommen.

OPFINDERNES LIV

Udgivet ved HELGE HOLST

— Med Portrætter og mange Illustrationer —

Første Del — 3 Kroner

Prisen for hele Værket, der bestaar af to Dele, er 6 Kr. Anden afsluttende Del vil udkomme i Foraaret 1915.

For Købere af **Opfindelsernes Bog**, til hvilken Værket slutter sig som et Suplementsbind, er Prisen dog kun 4 Kr. 80 Øre, det kan ogsaa faas i 16 Hefter à 30 Øre:

GYLDENDALSKE BOGHANDEL :: NORDISK FORLAG

Berlingske Tidende's historiske Kort

Europa gennem 400 Aar

Udarbejdet af cand. mag. P. Engelstoff

Nr. 1	Europa	Aar	1500	Nr. 5	Europa	Aar	1815
" 2	"	"	1648	" 6	"	"	1866
" 3	"	"	1789	" 7	"	"	1878
" 4	"	"	1812	" 8	"	"	1914
Nr. 9 til Udfyldning efter Verdenskrigens Afslutning							

Faas hos alle Bog- og Papirhandlere

Abonnér paa „HJEMMET“,
Danmarks største og bedste Ugeblad,
1 Kr. 25 Øre pr. Kvartal 10 Øre pr. Uge.

Ligeledes blev hurtigt Kontingentet fastsat til 50 Øre aarlig og 50 Øre i Indskud.

Mødedagen blev fastsat til Mandag, Tidspunktet til Kl. 7; — Møderne afholdes i Fysikstuen.

Saa langt var man temmelig enig, men da Spørgsmaalet om Turneringen kom frem, opstod der en heftig Debat om dens System; en Del holdt paa, at enhver Deltager skal spille mod alle de andre; andre mente, at en Spiller, der har tabt sit Spil, er slaaet ud; der fremkom en Mængde Forslag til at kombinere de to Metoder, men det endte dog med, at det sidste System sejrede; Hovedargumentet var dette, at medens ved Nr. 1 Turneringen vilde strække sig over 3—5 Maaneder, saa kunde den ved Nr. 2 blive færdig paa 4—5 Uger, og dette er jo langt at foretrække. Turneringen fastsattes til Februar Maaned. Der oprettedes desuden en saakaldt Flidspræmie, der tilfalder den, der inden Turneringen har det højeste Antal Points, idet kun det første Parti hver Aften regnes, og der gives 2 for et

vundet, 1 for et remis og 0 for et tabt Spil.

Mandag den 9. mødtes vi første Gang; vi fik straks en glædelig Overraskelse, da vi saa, hvilke smukke Skakspil vor driftige Formand havde skaffet til den billige Pris af 1,80 Kr. pr. Stk.; det var 7 virkelig gode Sæt „franske Klubbrikker“. Man tog straks fat med stærk Interesse, og Sagen blev taget meget alvorligt fra alle Sider, selv Kaj Nielsen var meget optaget af at „klø“ Crüger-Hansen — hvilket han dog ikke kunde (de blev remis) —, saa at det tegner til at blive en Række fornøjelige Aftener, vi har for os.

E — — e.

Sprogblomster.

Det er ganske utroligt, hvad en matematisk Student kan sige — eller maaske rettere ikke kan sige — paa Tysk. Jeg bringer her et Par Eksempler, hentede fra en Rejse gennem Tyskland i Sommers.

En Mathematiker vilde henlede nogle medrejsende Tyskeres Op-

Magasin du Nord

Stort Udvalg i:

Skoleure
Rygsække
Tornystre
Termoflasker

mærksomhed paa nogle Høstarbejdere, som arbejdede paa en Mark nær ved Banelinien. Han manglede imidlertid nogle Gloser og vendte sig derfor til sine Kammerater, idet han spurgte: „Hvad hedder „Le“ paa Tysk?“ „Lachen“ bliver der svaret, og den unge Mand vender sig atter til Tyskerne, idet han udbryder: „Ah, sehen Sie die Männer mit dem „Lachen“ dort !!!“

En anden Dag, da vi var samlede paa en Restauration, henvendte en af os sig til en Opvartningsjomfru med de skønne Ord: „Jungfrau, geben Sie mir ein Kopf Kaffe“, og en anden gjorde ikke Sagen bedre ved, da hun havde serveret ham et mægtigt Glas Øl, at raabe efter hende: „Freulein, entschuldigen Sie, haben Sie kleine!“

Trolden i Glaskolben.

Frit efter Grim
ved **Josk.**

Der levede en Gang for mange, mange Aar siden to smaa søde Drengene. Disse to smaa søde Drengene gik i Skole hos en meget, meget, meget lærd Mand. Denne meget meget, meget lærde Mand havde en Broder, om hvem der fortalte de underligste Historier. En af de mærkeligste var, at han altid gik med en lille sort Trold i Baglommen, som han kunde slippe løs, naar han ønskede det.

En Dag var de to smaa søde Drengene beskæftiget oppe i Fysikklassen med at lave Forsøg. Forsøget gik bl. a. ud paa at pumpe en Glaskolbe lufttom. Den meget, meget, meget lærde Mands Broder kom da pludselig ind ad Døren. Drengene bukkede dybt. Et listigt Smil gled hen over den lærde Mands Broders Ansigt, og han lo ved sig selv, idet han tænkte: „Ha, ha, her er en dejlig Lejlighed til at hævne mig paa „Bri-

stolboy" (Det var Navnet paa den ene af de søde smaa Dreng), og da de søde smaa Dreng vendte Ryggen til, kom den lærde Mands Broder Trolden ned i Kolben og satte Proppen paa. Nu begyndte Pumpningen. Trolden, der fik mindre og mindre Luft, masede for at komme ud. Endelig lykkedes det, og med et vældigt Knald sprang Kolben itu og Trolden ud. Den lærde Mands Broder fangede ham hurtigt, og idet han stak ham i Baglommen, ilede han fornøjet ud af Klassen.

Kortspil.

Det er et Faktum, at Kortspillet i de senere Aar har grebet voldsomt om sig. Alle spiller Kort, Bridge, L'hombre, Auktions- eller Philadelphia-Bridge, og disse Kortaftener har igen haft den Indflydelse, at Teatrene føler sig truet, at Baller bliver sjældnere og at Selskabslivet faa et ganske andet Præg.

Der har da rejst sig en Protest mod denne Spillelidenskab. — den kaldes aandløs, taabelig, en Fal-literklæring for Inteligensen osv., men lad os engang tage Sagen op til Diskussion.

Selve Kortspillet kan man vel næppe angribe, ihvertfald ikke de

moderne Arter. De er ikke Harsard, men Fornuftspil ligesom Skak hvor Dygtigheden er det afgørende.

Kun ved Givningen kan Tilfældet raade og den Uregelmæssighed, som dermed følger, er absolut nødvendig for at skaffe afvekslende og interessante Spil.

Det er da ogsaa mindre Forargelsen over Spillet, der fremkalder Oppositionen — selv om dette ofte beskyldes for at være umoralsk — men man hævder, at det er en baade dum og unyttig Maade at tilbringe sin Tid paa at spille Kort.

Men er ikke ogsaa denne Indvending forfejlet?

Det kan aldrig kaldes dumt at øve sin Hjerne, at træne den til nøje at huske en Mængde Enkeltheder og til at fastholde et klart Overblik.

At Kortspillet er unyttigt, er mere rigtigt, men denne Indvending taber betydeligt i Værd, naar man husker, ved hvilke Lejligheder det dyrkes; thi det er højst tvivlsomt, om man i de Tilfælde ellers vilde foretage sig noget mere nyttigt.

Ganske vist kan man sige, at man har mere Udbytte af en Aften at høre god, sund Kunst i et Teater, men naar Teatrene klager over, at Folk bliver borte, ligger det maaske mere i Stykkerne og Tiden end i Kortspillet.

Rent økonomisk har Kortspillet, hvor mærkeligt det end lyder, skaffet bedre Forhold. Man var her i Byen i de sidste Aar af forrige Aarhundrede og de første ti Aar af dette kommet ind paa i uhyggelig Grad at leve over Evne, og navnlig bød man hinanden over i pragtfulde Middage og Fester, langt dyrere end Budgettet egentlig kunde bære. Her har Kortspillet haft en velsignet Virkning. De dyre Fester med den megen Spisen og Drikken er afløst af smaa jævne Sammenkomster, hvor saavel Damer som Herrer tilbringer Aftenen fornøjeligt ved Spillebordet.

Herved slipper man ogsaa forholdsvis nemt over en ellers saa vanskelig Sag, nemlig Underholdningen, som i et Selskab, hvor Interesserne var spredte, kunde være dræbende kedsommelig, og det var maaske netop af Frygt for disse døde Punkter, at man ved Festerne trak Middagen saa langt ud paa Natten som muligt. —

Ogsaa blandt Ungdommen har Kortspillet vundet Indpas, og det er maaske netop dette, som har fremkaldt den største Forargelse.

Men hvorfor? Her gælder akkurat det samme som ovenfor sagt. Man vil gerne komme sammen med Kammeraterne, men er man ude over den Alder, hvor Tiden kan tilbringes med Leg, savner man ogsaa her Stof til at fylde

flere Timer. Man griber da ganske naturligt til Kortspillet, og der bliver dog sagtens Tid til at faa sagt alt det, som man ønsker, og som har Interesse.

Som man ser, betragter jeg ikke alene Kortspillet som en kvik og uskyldig Fornøjelse, men ligefrem som et Gode, og det er mit Raad til enhver, som ikke kan det, hurtigst muligt at lære at spille, det vil skaffe ham Hundreder af glade Timer.

P. Crüger-H.

Hønehuse, Pigtraad og Tordenvej.

En moralsk sandfærdig Historie
med en sørgelig Ende.

Fra Skolebladet „Kvas“ har vi faact Lov at laane følgende lille Beretning. (R e d.)

Jim var en Original, det eneste han havde fælles med andre Drenge var, at han gik i Skole; men ogsaa dette gjorde han paa en anden Maade end de fleste andre. Jeg har aldrig kendt nogen, der har drevet Kunsten „at pjække“ den til en saa forbløffende Fuldkommenhed som han. Han lavede Sedler med Undskyldninger i Dusinvis; og naar han saa havde lavet tilstrækkelig mange til Forbruget i en Maanedstid, trak han

dem paa en Snor og hængte dem op, ligesom han havde set Telegramblanketterne hænge paa Posthuset; naar han saa skulde bruge en „Seddel“, behøvede han kun at sætte Dato paa. — Han havde en Passion her i Livet, det var at fiske (d. v. s. han sad paa Kanten af en Bro, der førte ud i en Mose, og holdt en lang Stang — hvorfra der hængte en Snøre med en Krog ned i Vandet — i Haanden).

Da han fandt denne Virksomhed nyttigere end Skolevirksomheden, gik han jævnlig ned til Mosen (med Skolebøger, Mad o. s. v.) og tog — i Stedet for at gaa i Skole — sine Fiskeredskaber frem fra deres Skjulested og gav sig til at „fiske“. Han blev sidende ved Mosen til Skoletiden var forbi Kl. 3, og saa vandrede han hjem (selvfølgelig uden at have fanget noget) for næste Dag at aflevere en af sine egne hjemmelavede, skriftlige Undskyldninger. Jeg skal nu fortælle, hvorledes Nemesis to Gange kom over Jim. — Han var en Morgen som sædvanlig gaaet hjemmefra med sine Bøger — akkurat ligesom han vilde i Skole — ned til Mosen. Netop da han havde faaet anbragt en fed Orm paa den som Krog tjenende ombøjede Sikkerhedsnaal og kastet den ud, kom han ud af Ligevægt og dumpede (meget gracios) paa Hovedet i „Ballen“,

ældigvis lykkedes det ham at komme paa det tørre igen, — men hvad nu? Han turde hverken gaa hjem eller i Skole — han maatte gaa 6 Timer pjaskvaad og frysel (Det var i Marts). Denne „pudsige“ lille Oplevelse medførte en Lungebetændelse og 7 Ugers „Liggen-i-Sengen“. Jim var henrykt over denne Ferie, men havde mistet Lysten til at „pjække den“. Lysten kom igen. Han kom nemlig en Dag, han sad i Skolen, i Tanker om, at: einmal ist keinmal, (han tænkte sommetider paa Tysk).

Den næste Dag finder vi ham igen ved Mosen i Stedet for i Skolen. Men hvad hænder? Lige efter, at Jim (den Slyngel) er gaaet, bliver det pr. Telefon meddelt hans Forældre, at Skolen var lukket paa Grund af en Epidemi. Kl. 3 $\frac{1}{2}$ kom Jim hjem — glad og tilfreds over en velanvendt Dag — uden at ane noget. — Det kom til en Forklaring, og det blev med slaende Beviser gjort Jim klart, at Skolen var lukket. Det var sidste Gang, Jim „pjækkede den“ (han turde ikke sige: alle gode Gange tre).

Moral:

Lad være „at pjække“ Pige som Dreng,
husk paa, at Nemesis tit er streng.

Glødelampens Aand.

Efterskrift!

Til min — jeg tør nok sige — usigelige Overraskelse ser jeg nu, at Titlen ikke rigtig harmonerer med Indholdet af dette Stykke, ja, at den endda kan virke lidt misvisende og vildledende, dette be-der jeg om Undskyldning for!

G. l. A. a.

Indsamlingen.

Alle ved, at vi paa Skolen har haft en Indsamling til de ulykkelige, landflygtige Belgiere, og at det var III. G, som foranstaltede denne, men derudover strækker de flestes Viden sig næppe.

Lad os derfor give den nøjagtige Beretning om, hvorledes det forholder sig.

Fra andre Skoler, hvor der var samlet ind, fik III. G Idéen, og H. Henius og Redaktøren henvendte sig i den Anledning til Rektor med det Spørgsmaal, om vor Skole ikke ogsaa maatte foranstalte en Indsamling.

Rektor svarede nej!

„Skolen“ maatte ikke lave nogen Indsamling, selv i en saa god Sags Tjeneste som denne; det vilde blive betragtet som et Pres, der lagdes paa Eleverne, og man vilde blot atter og atter faa at høre, at det var en nem Sag at være gavmild med andres Penge.

Derimod tillod Hr. Madsen gerne, at vi selv tog os af Sagen, og det gjorde vi. Et Par Dage efter havde F. Schmiegelow malet en pompøs Plakat og en Bøsse i de belgiske Nationalfarver var anbragt i III. G.

Indsamlingen var saaledes i fuld Gang ligesom i de andre Skoler, blot at det her var en fuldkommen frivillig Sag, om man vilde give. Bøssen blev end ikke baaret rundt i Klasserne, men enhver maatte selv opsøge den for at yde sin Skærv.

Men derfor blev den dog ikke forsømt. Da den i Tirsdags blev tømt, indeholdt den 114,90 Kr. — et overmaade smukt Resultat, saa meget smukkere, som hver Øre var givet af egen Trang og med Glæde.

En Efternøler bragte oven i Købet en ny Femkroneseddel Dagen efter, at Beløbet var indsendt.

Skolekomedie.

I sidste Nummer af „Brændpunktet“ skriver Red. en Artikel om Skolekomedie, hvilken nuværende III. G ikke tør paatage sig af forskellige Grunde. Bl. a. paa Grund af „Krigen“. Hvad er det for en Krig?

Fordi der føres Krig i Frankrig eller Tyskland, kan H. Madsens Skole, Phillipavej 1, da godt af-

Landmandsbankens Hjemmesparebøsse

giver daglig Anledning
🍀 til at spare 🍀

Bøssen tømmes en Gang om Maaneden af
Bankens Bude - - Bestillinger kan ske skrift-
🍀 lig eller pr. Telefon 7191 🍀

Kontor: Amagertorv 2, 1. Sal

Side 10.

holde Skolekomedie og Bal. Hvis man allerede nu skulde indstille alt, hvad der hedder Fornøjelse, saa kunde man faa nok at bestille fra nu af og til Gorm den Gamle bliver Konge igen.

Endvidere skriver Red., at „al offentlig Festlighed er indstillet“.

Teatre og Koncerter og hvad der ellers forstaas ved „offentlig Festlighed“, er da ikke saa vidt, jeg ved, indstillet. Og hvad Studenterballer angaar, saa tror jeg, at Red. maa vente mindst et halvt Aars Tid, inden han udtaler sig om de Ting.

Dernæst skriver Red.: „at leje en Sal kan der slet ikke være tale om.“

Hvorfor ikke?

Hvad er det, der forhindre Skolen i, ligesom sidste Aar, at leje en Sal hos Nimb eller et andet Sted. Den er sikkert ikke blevet dyrere i Aar paa Grund af „Krigen“. Og at endelig Red. har haft en Samtale med Hr. Haase, syntes jeg ikke forandrer Sagen.

Hermed burde alle Grunde, der forhindre Afholdelse af Skoleko-

medie og efterfølgende Bal, være slaaet til Jorden.

Altsaa Hr. Red.: Slaa Fløjdørene op og lad Musikens smeltende Toner lyde over Marmorsalens spejlblanke Parketgulv.

Tangoist.

— — —

Grundet paa Pladsmangel kan vort Svar paa denne Artikkel først komme i næste Nummer. Hvad det afgørende Resultat paa denne Diskussion vil blive, er ikke nemt at sige, men bedst bliver det vel at høre Rektors Mening, som dog til syvende og sidst er den rigtigste.

Vor Frue Boglade.

Største Udvalg af Udenlandsk
Literatur i billige Udgaver.

— Forlang Katalog. —
Nørregade 13. Tlf. 9612.

H. Christensens Bog- og Papirhandel,

G1, Kongevej 105 — Telefon 2664

Eget Bogbinderi

Eget Bogtrykkeri

Leverandør til Henrik Madsens Skole.

Alle Skolebøger og Skolematerialier til Henrik Madsens Skole.

Under Verdenskrigen

Redigeret af Premierløjtnant i Generalstaben **H. Styrmer**
og cand jur. **Oluf Bang**

**Aktuelt og velskrevet Bidrag til For-
staaelse af Situationen i Europa og
Kolonierne**

Rigt illustreret med originale Billeder og Situationskort :: Ud-
kommer 2 Gange om Maanedn :: Pris pr. Nummer **25 Øre**

Supskription tegnes i alle Landet Boglader
og hos

ERSLEV & HASSELBALCH
KØBMAGERGADE 26

Alle bør fotograferes. Frederiksberggade 34, 2.
Fotografier fra Kr. 1.50 pr. Dusin ogsaa efter indsendte Fotografier. Grupper
og store Billeder meget — Aaben Søndag og Hverdag fra 9—7.
Emil Clausen.

Husk
**Skolens
Boghandel.**
H. A. Sølling:
H. C. Ørstedesvej 42.
(Hj. af Forehammersvej.)
Telf. 2 3 4 0.

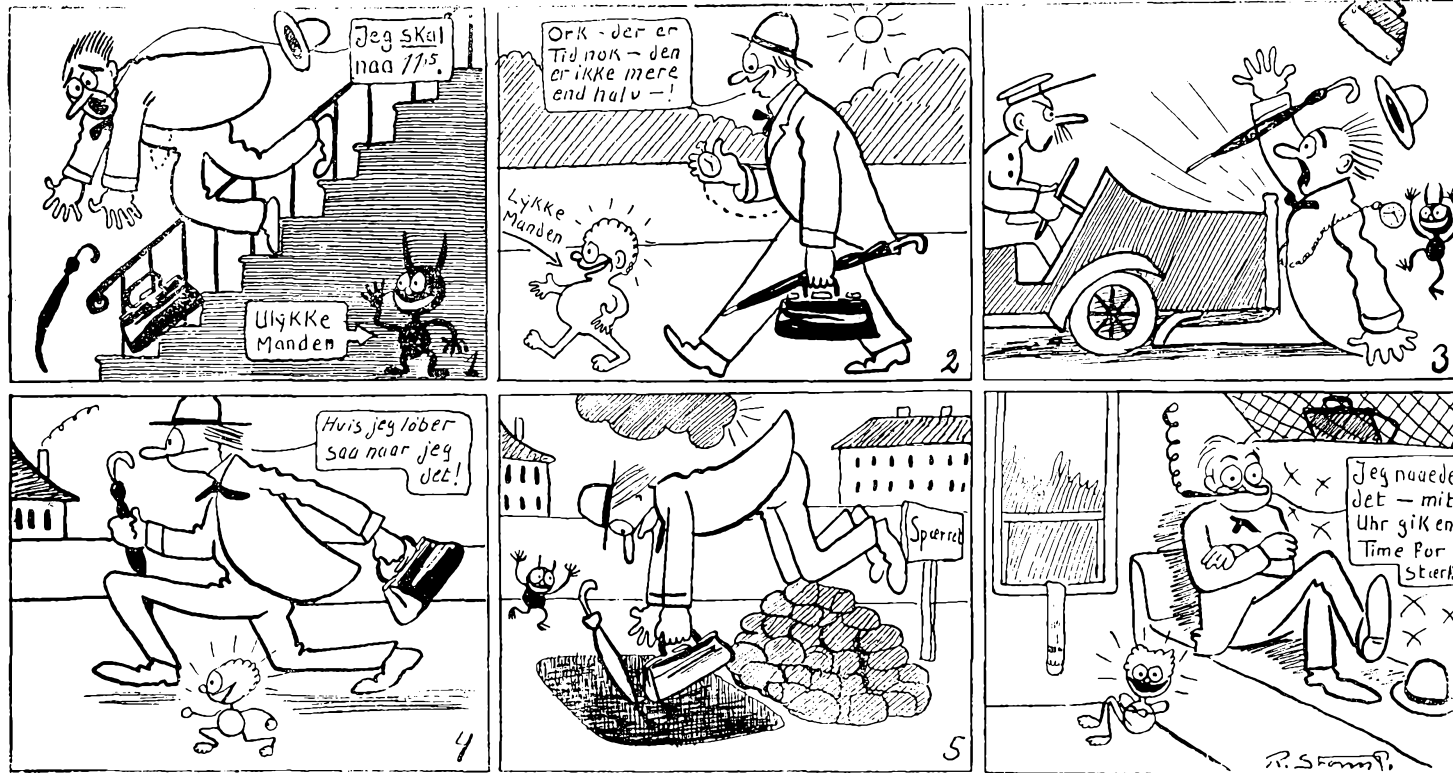
Stort Lager af Skolebøger og Skole-
rekvisitter til Henrik Madsens Skole.

POUL HOLM,
Silkegade 11.
Fodbold- og Tennisdragter. - - -
Tennis sko og Fodboldstøvler. - -
Reglementerede Gymnastikdragter
Leverandør til Henrik Madsens Skole.

POUL HOLM,
Silkegade 11.

Forsikringsaktieselskabet „NATIONAL”

Nordens største Sygeforsikringsaktieselskab København

Da Hr. Robert Storm Petersen tog ind fra Landet for at tegne en kombineret Syge- og Ulykkesforsikring i — NATIONAL.